

Валери Иванов

Екxхибиционистично

Рани ме.
И ще си тръгнеш.
Ще мислиш, че съм дивеч устрелен.
Ще мислиш, че с късмета ми е свършено,
че вече си „на чисто“ с мен...
Но аз ще бъда само повален,
и ще разперя пак криле,
ще полетя към слънцето и ще възкръсна,
ще се завърна в твойто битие...

Какво ли още щях да скрия,
освен –
разстрел от друг пишман авджия?
А кой ще съм,
ще знае ли гората,
ще знаят ли на вятъра листата?
Не искам никого в душата си,
щом пак се втренчвам в небесата
и виждам в гибелта си ореол...

И не забравяй, че съм гневен и навъсен!
И не забравяй, че съм син на земетръса!
И няма да променям своя пол!
...Обичаш ли да слушаш рокендрол?!

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11108>]